

708
Petőfi-kis

Mire tanít a Petőfi-kiállítás?

A költő-forradalmár Petőfi Sándor verseiben és alkotásaiban eszményien egyesült a harcos katona és a bátorsavú költő lelke. „A magyar népi demokrácia és nemzetünk haladó multja között a legelevenebb összekötőkapocs” — írta róla Révai József. Ez a népi demokrácia emlékezik most nagy fiáról és velünk együtt emlékeznek azok a népek, amelyek éppen úgy magukévá tették az ő eszméit, mint a sokatszenvedett magyarság.

A centenáris Petőfi-ünnepségek egyik fénypontja az a kiállítás, ami vasárnap nyílt meg a budapesti Petőfi-házban.

A kiállítás bejáratával szemben fekvő teremben „Magyar szabadságvilágszabadság” címmel Petőfi mondja el, hogyan hatotta át a nagy európai, különösképpen a francia forradalom levegője; hogyan vált a 48-as magyar forradalom ezeknek a forradalmaknak szerves részévé, majd azok bukása után hogyan vilte tovább és őrizte féltőn a magyar magyarság vérrel szentelt szabadságát. Eredeti kéziratok, naplójegyzetek, könyvmatok, egykorú metszetek beszédes egyszerűségének Petőfi lángoló szavai adnak még több életet. A *Talpra magyar* első példányát a terem közepén álló sajtógépen nyomták s erre Petőfi maga írta rá: „Az 1848-iki március 15-én kivivott sajtószabadság után legeslegelőször nyomott példány s így a magyar szabadság első lélegzete. Petőfi Sándor”. A nagy nap eseményeinek távlati képe Pest-Budát ábrázolja, megjelölve, hogy hol, mikor mi történt március 15-én.

A második teremben „A nép fia, a nép költője” címmel Petőfi nyomorán és küzdelmein keresztül a magyar nép szerencsétlen sorsa vetődik elének. Származása, osztályhelyzete és osztályöntudata tette Petőfit első sorban a nép költőjévé. Legbizonyítóbb dokumentuma, ereklyéi ennek a teremnek Petőfi és Arany levelezése s azok a versek, amelyeket a két nagy költő írt egymáshoz: ezek a levelek és versek új magyar irodalmunk soha ki nem apadó forrását jelentik. Ma is éltetően táplálják népi demokráciánk szellemi életét.

Az emlékkiállítás többi részében Petőfi példás hazaszeretete és szociális felfogása szólal meg egy-egy idézetén keresztül, alátámasztva a korabeli írott dokumentumokkal, s a versek mellett ott olvassuk a népi demokrácia vezetőinek állásfoglalását ugyanazokról a kérdésekről. Ez a párhuzam is bizonyítja, hogy népi demokráciánk valóban Petőfi eszméinek a beteljesedése.

Az erdélyi hadjárat emlékei és feliratai elevenítik meg a hazájáért véráldozatra kész katona és költő életét, egészen addig a pillanatig, amikor testének halálával, de szellemének megdicsőülésével végleg bevonult a halhatatlan eszményképek sorába.

A magyar nép nem hitte el, hogy Petőfi meghalt. Évtizedeken át szájról-szájra járt a legenda s hol itt, hol ott tűnt fel alakja a magyar nép képzeletében. Ma, száz évvel utána mindennél világosabban látjuk, hogy *Petőfi valóban él, itt él közöttünk.*